

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 28109

гр. София, 11.08.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 70 СЪСТАВ, в закрито заседание на
единадесети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВАЛЕРИЯ Б. ВАТЕВА**

като разгледа докладваното от **ВАЛЕРИЯ Б. ВАТЕВА** Гражданско дело №
20221110114376 по описа за 2022 година

Производството е образувано е по молба на назначения за особен представител на ответника по делото **Р. С. Г.** – адв. **И. Г.** с искане от 14.07.2023г. определения по делото размер на депозит за особения представител от 280,00 лева да бъде изменен на 753,47 лева на основание Наредба № 1 на Висшия адвокатски съвет за минималните адвокатски възнаграждения.

Ответната страна по молбата и ищец по делото „Т.С.“ ЕАД чрез юрисконсулт **Р. П.** заявява становище за неоснователност на молбата.

При разглеждане искането за допълване съдът съобрази следното.

Предмет на делото е иск по чл. 79 ЗЗД вр. чл. 139 ЗЕ и по чл. 86 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати /в случая в качеството му на наследник на своя наследодател – бивш потребител на услугите на ищеца/ използвана топлоенергия за посочен период. В момента е на етап размяна на книжа преди насрочването му. Вземайки предвид ниската правна сложност на делото към момента, и евентуална и много вероятна кратка продължителност на процеса съдът е определил ищецът да внесе 280,00 лева депозит за бъдещото възнаграждение на особения представител, което указание страната е изпълнила и се стига до назначаването на адвоката, молител в настоящото произнасяне. В разглежданата молба се изтъква, че размерът не отговарял на минималния размер, определен в Наредба № 1 на Висшия адвокатски съвет, която следвало да се прилага в случая директно.

Съдът, след анализ на приложимите норми и фактите по делото намира следното.

Цитираната от молителя Наредба с изменението от 28.03.2014г. и последващото такова според настоящия състав не следва да се прилага. Това е така, защото по силата на Тълкувателно решение № 6 от **06.11.2013г.** на ОСГТК на ВКС действително когато се определя юрисконсултско възнаграждение трябва да се определи размер по Наредбата – но онази Наредба, съществувала към момента на тълкуването, т.е. **преди изменението ѝ от 28.03.2014г.** Тълкуването винаги е темпорално в зависимост от нормативната база към

момента на постановяването му, ако ВКС имаше предвид да се прилага изменената Наредба след като вече е постановено Тълкувателното решение следваше то да бъде актуализирано. Ясна е целта на изменението от 28.03.2014г. на цитирания подзаконов нормативен акт (чийто автор дори няма нормотворчески правомощия) след като вече ТР № 6 е било факт – да се увеличат автоматичното възнагражденията. Прилагането ѝ в този изменен вид обаче е **заобикаляне на закона**, тъй като ако тълкуваната норма е изменена – отпада тълкуването. Стремелът на професионалните среди за по-високо заплащане на нашия труд е похвален, но не следва да бъде облечен в неправилно приложение и заобикаляне на правилата, които всички прилагаме. Конкретно в случая няма място за увеличение на възнаграждението в посочения размер, а с по-малко – до размер от 400,00 лева с оглед растящите цени и регистрираната инфлация в страната, но не и в поискания размер. Размерът от 400,00 лева се определя по справедливост, пар. 2 от същата наредба не се прилага съгласно цитираното вече ТР и съдът е свободен да определи размерът, както е и сторил.

Отделно от това определянето на възнаграждение на особен представител по конкретно дело винаги се извършва след комплексна преценка от страна на съда и по своя характер е такава по справедливост – **взема се предвид не само и автоматично цената на иска**, а и правната сложност, евентуално отсега предвидимата продължителност и всякакви други характеристики на процесуалното представителство. Според молителя определянето се свежда до сляпото прилагане на една таблица с размери, каквато теза настоящият състав не споделя. Цената на един иск може да е много висока и правната сложност на делото да е ниска, и обратното – при ниска цена делото да мине по трудоемко и времеемко производство. Затова справедливостта изисква да се гледат всички обстоятелства едновременно, а не само цената на иска. Конкретният казус – осъдителен иск за неплатена топлоенергия – е вече типичен и рутинен както за представителите на ищеца, така и за повечето практикуващи адвокати, като се отчита, че няма данни към настоящия етап по делото да има непредвидени усложнения от фактическа или правна страна.

Цитираната Наредба има най-вече указателни функции при договарянето на адвоката с неговия клиент и в рамките на тези свободни пазарни отношения професионалната организация, каквато е Висшият адвокатски съвет /ВАС/, би могла да определя минимални прагове на възнагражденията, каквито практики има в много други професии, но в никой случай не би могло да се твърди, че с тези си действия твори задължителни норми. Единствените нормотворци са посочени лимитативно в Конституцията на Република България и Висшия адвокатски съвет не е сред тях.

Съдът намира за необходимо да посочи още, че в случай, че размерът на възнаграждението се определя общо и ако конкретно назначеният адвокат не е доволен от него, или счита, че не може да поеме процесуалното представителство при тези условия, същият може да подаде молба да бъде заменен и тогава съдът ще поиска от САК определянето на нов такъв.

Така мотивиран съдът

ОПРЕДЕЛИ:

УВЕЛИЧАВА определения от съда размер на особения представител от 280,00 лева на **400,00 /четиристотин/ лева, като ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** искането на адв. И. Г. за горницата над определения размер от 400,00 лева до пълно претендирания такъв от 753,47 лева като НЕОСНОВАТЕЛНО.

Определението може да бъде обжалвано пред СГС в седмичен срок от връчването му в препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____